

1866-05-17

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Keywords:
Helbred, opdragelse, uddannelse

SUMMARY

J. C. Jacobsen sender faderlige formaninger om, hvorledes Carl bør optræde og opføre sig.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg d 17 Mai 1866.

Kjære Carl !

Skjøndt det kun er et Par Dage siden jeg tilskrev dig, vil jeg dog idag sende dig et Par Ord, som du kan modtage som en Pintsehilsen paa Søndag Morgen.- Først og fremmest vil jeg ønske at du maa befinde dig fuldkommen rask, saa at intet Ildebefindende skal forhindre dig i at nyde Pintsefesten. Dernæst vil jeg ønske, at du nu maa have orienteret dig saameget, at du har kunnet danne Dig en nogenlunde klar Forestilling om din Virksomhed i den nærmeste Fremtid, thi intet bidrager saameget til at tilveiebringe og vedligeholde Ligevægt i Sindet og Glæde over Tilværelsen og over de Goder, det er En givet at nyde, som Bevidstheden om at handle efter en veloverlagt Plan og synet af et bestemt Maal for Øie, hvorimod man stadigt har at rette sin Gang.-

Jeg har i de foregaaende Breve givet dig nogle Antydninger af mine Tanker herom, men du maa kun betragte dem som Antydninger, thi jeg vil ikke lægge nogle Baand paa din Handlefrihed.- Det er tværtimod mit Ønske, at du selvstændigt skal overveie og udfinde den Vei, du helst bør gaae, hvilket jo ingenlunde udelukker, at du raadspørger dig med Andre hvis Mening du tillægger nogen Vægt, navnlig Bourgeois, naar du kun har Bevidstheden om, at Beslutningen er din egen og at du selv har Ansvaret derfor.- Det er kun dermed at Characteren udvikles.- Gemyttets Udvikling kræver derimod Omgang med Mennesker og i denne Henseende bør jeg advare dig mod at følge din - tildeels medfødte - Tilbøielighed

til at isolere dig, til at være Dig selv nok. Du bør efter min Mening beflitte Dig paa at være mere aaben og imødekommende mod Andre, hvilket ikke alene gjør Livet mere behageligt og indholdsrigt for dig selv, idet Aabenhed og Forekommenhed fremkalder et tilsvarende velvilligt Sindelag hos Andre, men dit eget Gemyt forbedres dermed og det er Hovedsagen. Det var mig derfor kjært at erfare, at du havde Leilighed til at vise en

Landsmand, Scharlings Ven, nogle Dages Tjeneste og jeg vil ønske at du vil søge og finde Leilighed til at vise lignende Tjenstagtighed.- Selvom de Folk du kommer i Berøring med, ikke have den samme Art af Dannelse som Du og ikke have de samme Interesser, bør du dog ikke deraf lade dig afskrække, thi man kan for det første lære meget af at omgaaes Folk, som staae paa et ganske andet Standpunct - intet Standpunct er eneberettiget - og selv om man i Førstningen trættes og kjedes noget ved at bevæge sig i en Sfære, man ikke kjender eller har Interesse for, kommer man dog ofte senere til Erkjendelse af at man har udvidet sit Blik, men selv om dette ikke bliver Tilfældet, har man dog den Fordeel, at man har vænnet sig til at bringe et Offer og i Gjerningen har fyldestgjort Christendommens Bud: at elske Næsten.- Jeg gjentager derfor min Bøn: indeslut dig ikke for meget i dig selv, men søge Mennesker, d.v.s. gode brave Mennesker.- Kan du være saa heldig at træffe saadanne, der tillige have en ligestor eller større Dannelse eller en livligere Aand - det sidste trænger du især til - saa er det naturligviis saameget desto bedre.

[afslutningen af brevet
mangler]

Carlsberg d 17 Mai 1866.

Ljære Carl!

Skjønt det kun er et par Dage siden jeg tilskrev dig, vil jeg dog idag sende dig et par Ord, som du kan medtage som en frivillig betingelse paa Gælden Maaen. - Lign og fornødt vil jeg ønske at du maa befinde dig fuldt kommen nok, saa at intet Hedsbefindende skal forhindres dig i at vinde Frihedspæren. Lignast vil jeg ønske, at du maa have saa arvebetalt dig paavagt, at du saa tumul kunne dig en uengældende Skat Samvittighed om din Hæder. Den væsentlige Foranstaltning, der endelig betragtes paavagt det at tilbringe og modtage de Lignast i Rind og Gledt om Følgeskæp og om de Gæder, det er for givet at vinde, som Lovordspæren om at sende efter en uengældende Plan og Tid af at bestemt Maa for din, Lignast maa stadig have at sette sin Gang. -

Jeg har i de forrige Aar været dig nogle Ord om den Gang af min Carlsberg Gang, men du maa kun betragte den som en Ord om den Gang, der jeg vil ikke lægge noget Bærd paa din Gang, for det. - Det er bestemt mit Hensigt, at du fuldstændigt skal overgive og indfinde den Gang, der fuldt har gaaet, hvilket jo uengældende indskrænktes, at du maa vinde dig med den Gang Maaen du tillægges nogen Gang, væsentlig Bærd, naar du kun har Lovordspæren om, at bestemt Maaen er din egen og at du fuldt har Lovordspæren. - Det er den bestemt at have den Gang indskrænktes. - Gangens indskrænktes om den Gang om den Gang og i den Gang har jeg maaen dig med at følge den - det er mit Hensigt - Tilbedelse

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

til at ifalder sig, til at man sig selv ved. - Du har efter min
Mening bestemt sig paa at man man aaben og inatstammende
med Anden, hvilket ikke alene gjæder Løbet men besynderligt og
uifoldeligt for sig selv, idet Bænkens og Sværmens
færdigheder og det maaned malmilligt Bindeleg for Anden, man
det eget Gængt forbedret Løbet og det er Jans Vaguen.
Det var mig Profet Gjord at erfare, at du Jans Løbet
til at vide en Løbet, Scharings Men, nogle Regar
Gængte og jeg vil ønske at du vil følge og finde Løbet
til at vide Løbet Gængte Løbet. - Tal om de Salt, der
dannes i Løbet med, ikke af Jans der Jans det af
Løbet for du og ikke Jans der Jans Løbet, hvis
du dog ikke Løbet Løbet sig af Løbet, der man kan for det
Løbet Løbet meget af at angaaet Salt, som Jans du at
gængte andet Løbet - indet Løbet Løbet Løbet
og Jans man i Løbet Løbet og Løbet meget med at
Løbet sig i en Løbet, man ikke Løbet eller Jans Løbet
for, Løbet man dog ofte Jans det Løbet af at man
Jans indet det Løbet, man Jans det Løbet Løbet, Løbet,
Jans man dog der Løbet, at man Jans man sig til at
Løbet at Løbet og i Løbet Jans Løbet Løbet Løbet
Løbet: at alle Løbet. - Jeg gjæder Profet min Løbet: indet
sig ikke for meget i sig selv, man sig Løbet, d. n. i. god,
Løbet Løbet. - Jans der man for Jans at Løbet Løbet,
det Løbet Jans man Løbet Løbet eller en Løbet Løbet
- det Løbet Løbet du Jans til - Jans at det Løbet Løbet
Løbet Løbet. -